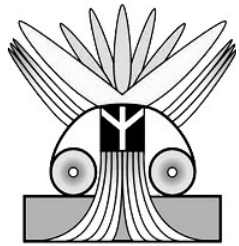

FIGU Studiengruppe Sverige

Fria Intresseföreningen för Gräns- och andevetenskaper
och Ufologistudier

Människan och ödet igår och idag

Människan och ödet igår och idag

Människan av igår gick med klara tankar genom livet, med förstånd och förnuft likväl med egeninitiativ och med klart medvetande. Han visste också att han själv behövde finna sig till rätta i varje livssituation och att han alltså även måste göra anspråk på sitt eget liv. I motsats därtill står därmed människan av idag på förlorad post, eftersom inte bara det klara förståndet och det livsnödvändiga förnuftet lider av en kraftig brist, utan även de goda möjligheterna att finna sig till rätta i alla livslägen likväl anspråket på livet. De flesta av den yngre generationen är inte längre dugliga, att självständigt låta förstånd och förnuft råda, härska, att på så sätt nyttja varje livssituation, att därur göra det bästa eller att bemästra livet på ändamålsenlig vis. För dagens människor är det faktiskt nämligen så, att de knappt själva inte längre kan bemästra sina livslägen eller sina liv överhuvud taget. Följaktligen kan de knappast mer existera eller är totalt livsodugliga utan främmande hjälp till livsförning. Otaliga behöver hjälp i avseende av en riktig livsförning, helt oavsett, om detta nu kommer från förstånds och förnuftbegåvade psykologer eller från någorlunda förstånds- och förnuftbegåvade människor. Men då börjar redan ett vidare elände, nämligen att denna hjälp ofta inte blir funnen, eftersom det därtill saknas livserfarna rådgivare. Tusentals gånger blir psykologer och psykiatriker uppsökta för att de ska ge råd eller lösa psykiska problem i avseende av livet och livsgestaltningen likväl beträffande livsförningen. Men det hela är ytterst tveksamt eftersom många psykologer och psykiatriker själva behöver hjälpen med sina liv likväl med sin livsgestaltning och livsförning o.s.v. själva inte klara av, det blir över huvud taget inte övervägt eller helt enkelt bestridit och förnekad.

Många hjälpsökande i avseende av livsförning och livsgestaltning likväl som att leva livet riktigt, söker även i tvivelaktiga böcker efter vägen, att hitta ut från sin dåliga livsförning och livsgestaltning och att kunna leva ett verkligt sant liv. Med alla slags tvivelaktiga och skrytaktiga pseudokod-psykologiska rådgivare i handen står de på gatan, nedgrävda i sitt rum, hukandes på en bänk eller sittandes på ett offentligt transportmedel och läser sig dum och fånig i ovärdiga skrifter och böcker som ges av en professionell atmosfär, men är i sanningen inte värd någonting, följaktligen kan därav även ingen verklig nytta bli vunnen. Dessa skrifter och böcker och det de oförmögna psykologerna tar i anspråk, tror därigenom kultivera er tillvaro i alla livsområden och kunna leda i riktig banor, men vad de därmed verkligen gör är inte mer än en barnsligt ståhej, eftersom det hela inte leder till vuxenlivet, utan sannerligen alltid mer till livets avsida. Detta, eftersom allt bara baseras på en tro, som blir uppbyggd genom falska psykologiska rådgivare i form av skrifter och böcker eller oförmögna psykologer. Slutsatsen är därav att människan ständigt driver ifrån mer från verkliga livet likväl från en sund livsgestaltning och livsförning och fortfarande bara tror, istället för att han upparbetat sig sann kunskap. Men när människorna saknar den verkliga kunskapen, då tror han till sist även på det mest dumma nonsens. Är inte människan förbunden kunskapen utan en tro i avseende, att en absolut planerbarhet av egna livet är möjlig, då motsvarar det ett sådant irrigt trosenario som varje tro på en gud, som endast motsvarar varken mer eller mindre en mänsklig fantasi.

Den irriga tron på en absolut planerbarhet av det egna livet och att varje steg i sin egna tillvaro blir bestämd själv, motsvarar en avgrundsdjup illusion. Men i varje fall kan det själv bli bestämt av människan, vad han kan göra av egen kraft likväl genom det egna förståndet och egna förnuftet och handlingsmöjligheten, när något stegar mot honom, som han av egen kraft måste bemästra. Faktum är, att inte varje steg i livet själv kan bestämmas, följaktligen måste det bli accepterat, att här och där förmår något inte fungera efter den egna villan och förmågan och just då har det så kallade öde slagit till.

Igår respektive tidigare inordnade resp. underordnade sig den mogna människan ödet och livet, följaktligen gjorde han då helt enkelt det riktiga för att bemästra sitt öde och liv och det riktigt gestalta och riktigt att leda. Men flertalet av dagens människor klarar inte längre av det, eftersom om något träffar honom, som faller under kategorin ödet, då misslyckas han totalt och förfaller i en chock, av denna stelhet förmår han knappast eller inte alls längre att befria sig. Vad människan av igår själv hanterade, när han oväntat blev träffad från ett ödesslag, det förmår människan av idag inte längre göra. Måste han ta sig itu med t.ex. döden, då kniper han fejt och försluter alla sina sinnen där emot, följaktligen kan han ej heller klara av om en kär eller närstående människa plötsligt eller väntat över längre tid, skiljs bort från livet. Och blir människan av idag träffad av en olycka, antingen i en egen eller i förhållande av en närstående person, då förfaller han i en schocklåsning och i gränslös självömkan. Alltså framträder då genast det faktum, att hjälp blir sökt på annat sätt, istället för att låta förstånd och förnuft råda och att själv göra allt nödvändigt, att av egen kraft bemästra det uppstådda lidandet och smärtan, så som dåtidens människor själva gjorde. Men människan av idag har blivit så förvekligad och livsoduglig, att han inte längre medvetet förmår att bringa sina tankar och känslor under kontroll genom förstånd och förnuft, följaktligen kan han inte längre hjälpa sig själv genom eget initiativ i nöd och lidande eller i olycka och andra hårda öden.

Vid varje liten nöd, vid varje litet elände och vid varje liten sorg, och så vid varje litet och stort ödesslag måste människan av idag ta hjälp i anspråk, så alltså överallt där människan förr i tiden hjälpte sig själv och hade skämts, att söka hjälp på annat håll. Men människan av idag skäms inte, att vid varje minsta öde eller vid ett verkligt hårt ödesslag söka och att godta utomstående hjälp, därför han själv blivit livsoduglig och själv inte förmår att bemästra sitt öde, eftersom han förvekligats rakt igenom. Faktum är, att den oerhörda förvekligen av dagens människa har till större delen drabbats av samhället, följaktligen kan otaliga ödesdrabbade endast därigenom överleva, eftersom de blir upprätthållna genom hjälpen av medmänniskor. Så har sig därav givits, att psykologisk rådgivning exploderat i större mängd, men varvid mycket ofta ingen verklig kännedom avseende psykologin hos rådgivaren är tillgänglig. Ofta handlar det bara om otillräckliga psykologiska skolkunskaper eller om amatör-svammel, varpå den hjälpsökande blir bekämpad, varvid de naturligtvis inte kan bli hjälpta, eftersom verklig hjälp endast kan bestå i att de ödesdrabbade blir ledda till att de hjälper sig själva. Men idag sker precis motsatsen, eftersom de som blir drabbade av ett ödet i regel blir gjord beroende av de <hjälpande>, följaktligen behöver den lidande ofta hjälp mycket lång tid eller för hela

tillvarons varaktighet. Och faktum är att ju mer med tiden blir människan av idag livsoduglig i avseende av sin livsförning, livsgestaltning och den egna livsbemästring beträffande problem och ödeslag, lidande och smärta såväl nöd och elände. Istället för att han hittar tillbaka till sätt och vis likt människorna av förr respektive från tidigare, som fortfarande var tillräckligt ärofulla och kraftfulla att själva bemästra varje sort av sina ödeslag, sin nöd eller sitt elände och att själv lösa sina problem av alla sorter, har människan av idag på så sätt blivit förvekligad och livsoduglig att han behöver hjälp från andra människor vid varje minsta obehaglighet, vid varje missöde och vid varje ringaste bekymmer. Dör någon med vilken en relation består, om det är i familjen, i släkten eller i bekant- eller vänskretsen, då blir det oändertliga faktumet inte förnuftigt hanterat utan det sker ett tanke-, känslor- och psykiskt sammanbrott. Den därmed förbundna hjälplösheten i avseende av händelsens oföränderlighet har i regel inte direkt något med förlusten av den bortgångna människan att göra, eftersom sannerligen inträffar tanke-känslomässiga-psykiska sammanbrott genom det svåra ödet vilket den efterlevande människan själv blir drabbad av. Och det är denna form, som den efterlevande människan upprätthåller ett självömkande i sig själv, eftersom han framgent måste ta hand om allt själv eller inte längre kunna gråla eller underhålla sig med den andra o.s.v. Våldigt ofta blir alltså inte sorg vårdad utan ett djupgående självömkande, som inte sällan leder till psykisk skada, till livslidande och till sammanbrott likväl livsmisslyckande. Men döden av en älskad människa måste inte handla om ett ödeslag för människan av idag som inte längre kan hjälpa sig själv och bringa sig själv under kontroll igen så som människan av igår i regel gjorde av rent förnuft, i kunskap av det att han måste hjälpa sig själv och att bemästra livet.

Redan i blott denna kunskap och därtill viljan att hjälpa sig själv gav honom energi och kraft. Följaktligen arbetade han sig genom egen kraft ut ur alla möjliga oangenäma lägen och situationer och bemästrade också alla de drabbade ödena med värdighet. Människan av igår var ännu sin egna herre och mästare och därmed även sin egna hjälpare i nöd och smärta och därmed också i alla livslägen, oavsett hur hårt han blev träffad av ödet för han tog ännu tufft emot det och var herre över sitt sinne likväl sitt förstånd och sitt förnuft, som han visste att sköta och att nyttja.

Sedan gårdagens människor har tyvärr mycket förändrat sig till nackdel för den nya generationen. Redan vid minsta anledning eller öde så står det för människan av idag ett sorg-team, en präst eller en bevisad psykolog eller psykoterapeut beredd för samtal med de som är drabbade av sorg och öde, men på ett sätt och vis som inte leder till att de sorgbearrande bemödar sig själva att bemästra sitt öde av egen kraft. I regel blir därigenom kontraproduktivet omsatt, vilket leder till att sorgen och smärtan likväl problemen främjas och ett litet uns av bättring uppstår i avseende att omtänkande och omvandling kommer till stånd, varigenom de nu kan hjälpa sig själva och även likaså som så i framtiden när de åter blir drabbas av av ödeslag. Och det som människan av idag inte längre motsvarar likt människan av igår respektive tidigare, som ännu egen var i sin tanke- och känslvärld likväl i sitt förstånd och i sitt förnuft likväl i sina handlingar, där i ligger det att han är förvekligad och blir det allt mer. Så avtar deras livsförmåga och självständighet mer och mer. Och det har utvecklats sig speciellt under tiden av ekonomisk högkonjunktur, genom att det

uppstod en global pop-kapitalism uppstånden vilket människorna räddningslöst förfaller i och varigenom de har förlorat sin förmåga, att självständigt bemästra sitt öde, och helt oavsett hur detta kan se ut. Men det betyder även, att människan av idag inte längre riktig låts bli avslappnat uppväxt eftersom han förlorar den naturliga givna förmågan och har ersatt det genom ett barn-förblivande , följaktligen uppvisas osäker barnlig smak i livsområdena av alla slag. Och därför ligger ursprunget däri att han, människan, inte längre har någon verklig kunskap, utan hänger sig åt en barnligt färgad förvirrad tro. Av den tror han galet att allt i sitt liv måste gås efter en föreskriven väg varigenom han kan väja undan alla ödesslag.

Så kan han idag åter igen inte åldras i värdighet, utan han måste låta sig utsmyckas och speciellt modelleras genom skönhetsoperationer och skönhetsmedel av alla slag , så som barn som klär ut och sminkar sig som stora damer i en lek. Och oerhört många vuxna människor av idag är inte mer annorlunda än sådana barn, och är i regel likaså hjälplösa som dessa. Alltså dör de vuxna människorna av idag som barn, eftersom deras vuxenhet endast motsvarar en illusion. Och sannerligen har väldigt många människor av idag inte blivit vuxna även om de gör goda och onda ting som bara vuxna kan göra. Och det är även dessa som hela livet tror , att de måste förplanera hela deras liv och bara vara tillräckligt flexibla nog så att deras lycka kommer hålla sig. Och faktiskt är också dessa flertalet av mänskligheten, som avisat varje slag av öde långt från sig och lever i irrigo tro, att det aldrig kan bli träffad av en. Men när då trots fallet inträffar och de blir träffade, då störtar hela deras värld och deras hela liv samman och de frågar galet varför just de blev träffade -skulle nämligen andra vara drabbade , då skulle det kvitta. Faktiskt tror många att de aldrig ska bli träffade av ett svårt öde eftersom det endast kan hända andra. Därför när de själva har allt sitt i grepp, då måste det stå klart att de inte kan bli träffade av något dåligt.

Vore så t.ex. tillräcklig kärlek given likväl ett bra och fast arbete, ingen sjukdom och bra barn, då antar de felaktigt att kan ingenting kan ske dem. Och kommer det då ändå något annat och slår ödet till , då rasar hela världen samman. Alltså bekräftar faktumet att det är grundligt fel att hänge sig åt en påhittad omnipotens respektive av en absolut makt i avseende att själv kunna hantera allt så pass att ingenting passeras och inget ödesslag någonsin kan bli verklighet. Det är helt enkelt ett ting av omöjlighet, eftersom ingen absolut planering av det egna livet och den egna familjen är möjlig. Detta är heller inte möjligt när livet levts i tider av välstånd och ödet inte blir ställt på prov. Ödet uppfyller sig själv ofta utan att den enskilde människan därtill måste göra något speciellt eftersom det redan finns tillräckligt av alla sorters yttre inflytande, genom vilket ett ödesslag framträder som ur tomma intet och kan tillintetgöra all framställd planering eller totalt slå sönder den. Nu, i största allmänhet stämmer det som sagts men ta inte i anspråk att även de äldre termin, likaså människorna av igår, Kvar immuna mot alla ödeslag , att de kunde bemästra allt av egen kraft, av eget förstånd, av eget förnuft och av egen handlingar. Även igår respektive tidigare fanns det människor som inte lärt sig styrka och misslyckades i livet, dock var de endast enstaka och inte massvis vilket är fallet med människan av idag.

Av människor från igår respektive tidigare lever inte många idag år 2011. Följaktligen kan sägas att det idag hos många vuxna och ungdomar respektive flertalet av människorna saknas allt nödvändigt i relation av egenhjälpen, den egna motivationen och den egna viljan till egen hälsosam handling i avseende av den egna tanke-, känslö- och psykvärlden och självbedömning likväl av den därmed förbundna livsförmågan som flertalet av människorna av igår fortfarande själv kunde. Öde finns inte i meningen av tillfällighet. Tillfällighet finns alltså heller inte i logiken. Allt är inordnat i kausalitetens lag, följligen resulterar sig varje tänkbart öde av en eller flera fogningar. Alltså när människan lever enkelt, då resulteras sig bestämda värden av orsaker ur hans tankar, känslor och handlingar som sig följdriktigt fogar respektive sammanfogas till verkan. Därvid kan allehanda lyckligt såväl olyckligt hända. Dock är det något oundvikligt till följd av fogningen genom kausaliteten respektive genom orsak och verkan. Detta motsvarar ödet som uppstår ur människans egna makt, vilket fortfarande måste benämnas ödet, som drar fram utanför honom och som han själv inte kan styra. Detta, eftersom yttre krafter verkar och bestämmer allt som t.ex. goda och onda sammansvärjningar, handlingar och gärningar som blir utförda och begångna av medmänniskor, så även alla slags händelser och situationer som blir förorsakade genom andra människor, genom djur eller genom naturen, varvid människan som blir träffad genom ett sådant öde, naturligtvis endast har lite eller inget inflytande alls. Människans levnadsprincip av igår var enkel då han levde i goda tankar och känslor av att all sin tillvaro låg framför honom och han ständigt levde sitt liv så som det alltid närmade sig honom. Han var i regel obesvärad, utan rädsla, och därmed väldigt fri och absolut öppen för allt vad som tillkom honom. Just denna livsprincip har gått människan av idag förlorad, ty han låter inte längre livet komma in på honom, eftersom han levde i detta vansinne att helt enkelt var och varje sak, händelser och varje situation o.s.v. måste vara fast och bestämt förplanerad.

Det motsvarar en sjuklig illusion, därför att bestämda orsaker och verkningar framställer bestämda fogningar vilka inte kan bli kontrollerat av människorna. Följligen blir han träffad av ödesslag som han själv inte kan förutbestämma men måste trots då bemästra allt, vilket då måste ske på riktigt vis genom sig själv och inte genom sorg-team o.s.v. Men som redan nämnts, förmår människan av idag inte längre själv att göra detta, följligen blir inte de träffande saker, händelser, situationer och ödesslag längre förarbetat och inte bemästrat av honom utan blir i regel tvivelaktigt överlämnat till <hjälparna>, de som med gripande åtgärder ska upplösa och upphöra hela oron, sorgen, smärta, nöden, eländet och problemen. Det är även ofta omöjligt för människan av idag att enkelt bestämma något ur ögonblicket, följligen behöver han ofta timmar, dagar, veckor eller månader, för att fatta ett fast beslut där även omsättning verkligen fungerar. Det har helt enkelt blivit omöjligt för många, att göra något, utan att en plan blir färdig i förväg, vare sig det gäller en liten eller stor sak, för en träff med andra människor eller för semestern o.s.v. Sannerligen tänker människorna av idag väldigt ofta inte längre över de gamla beprövade saker, som för människan av förr ännu var självklara och av viktighet, om det så nu är över döden, över uppfostran, över livets mening eller över intuitionen, från vilket mycket angår och riktigt kan bli gjort. Efter varje händelser, varje situation och varje ödeslag, får det aldrig frågas på det sättet: « Varför träffar det just mig », därför det är en helt betydelselös

handling eftersom det faktiskt inte ger någon mening och allt har uppstått av fogning som uppstår av orsaker och verkan som i regel inte kan bli förstådd. Men det är viktigt att efterfråga varenda sak som tjänar utvecklingen av medvetandet, kunskapen, kärleken, verklighet och dess sanning såväl visheten, friden, friheten, harmonin, livsförningen och dess uppförandet och beteende. Det råder ingen brist på fantasi att göra en livsplan, eftersom först kommer allt och i andra hand annat

än det som blev tänkt. Naturligtvis känner sig ibland människan tom på sin kraft. Men det får ej vara honom till grund, att han håller andra människor skyldiga att ordna saker som enskilt måste ordnas. Det är likaså även en småaktig tanke, att sig sätta mål som är på andra sidan av det möjliga. Och det får inte bli förfallet i villfarelse att andra är, eller kan vara ansvariga för utformningen av det egna livet. Det får heller inte bli eftersträvat att förverkliga sig själv i en sådan mängd att det ligger utanför givna verkliga möjligheter, vilket även gäller för lyckans varande.

Förverkligar sig det ena eller den andra på gott och lyckligt vis, då motsvarar den motsvarande orsak och verkan, som sig givits genom fogning, vilket då enkelt benämns som öde. Och detta öde uppfylls varje människa, utan att en gud skulle styra över dessa individuella liv och allt. Naturligtvis finns Skapelsen, som står över alla, men den styr inte människan eftersom gör det han nämligen själv. Men Skapelsen är inte heller det överstora, som bryr sig om människan, eftersom det måste han själv göra, och bara när han själv gör det är han i goda händer i livet och kan inte falla över sin gräns. Men för att förverkliga det, måste människan låta sitt liv ske och drivas, men där det är nödvändigt och genomförbart, måste det bli styrt. Människan av igår stod upprätt i livet och han sågs inte som en expert på det, utan han bemästrade det enkelt efter bästa förmåga och samvete, och därigenom hade han ett helt och uppfyllt liv och visste att hjälpa sig i varje livsläge och vid varje händelse, i varje situation och vid varje ödeslag, vilket människan av idag är främmande för. Följaktligen behöver han idag vid varje möjlig och omöjlig tillfällighet ett sorg-team, en psykiater eller präst o.s.v., för att överhuvud taget, ännu någorlunda kunna bestå som livsoduglig i livet. När människan av idag ständigt bara betraktar hans liv och är självömkande, då kan han inte leda/föra sitt liv. Därmed, för att kunna vara glad och lycklig, måste han kunna hjälpa sig själv, vilket han dock bara kan göra när han vet vad som gör honom gott.

Det betyder, att han inte bara ständigt betraktar sitt liv, utan att han bevakar sig och präglar sina tankar och känslor likväl sina handlingar, så som det själv motsvarar honom. Människan av idag förstår inte längre, att han själv måste styra sitt liv, eftersom han fortfarande falskt tror på ödet, att det har hans liv i handen. Detta, medans människan av igår faktiskt själv tog sitt liv i handen och fann sig i ödet som något enkelt att ta emot, som de ej kunde undgå, följlaktligen måste det bli bemästrat med egen kraft. Idag tror människan, att han kan planera allt i sitt liv, men vilken villfarelse han faller för eftersom ödet inte kan bli planerat, därför att det är bundet genom fogningen av orsak och verkan. Den som frågar efter ödet förstår inte livet, därmed heller inte meningen med livet och inte det faktum att lycka och lyckovarande endast är ett tankeprång till förstånd och förnuft. Människan av idag förstår tyvärr lycka som något materiellt respektive en

materiell lycka, eftersom deras liv blir dirigerat från kapitalism, som även från stadig strävan efter växande rikedom. Därav resulterar även, att livet bara då är gott, värdefullt och lyckat , när mycket rikedom och framgång kan bli uppvisat medans det blir totalt bortglömt , att livet bara kan vara, lyckligt och värdefullt, när människan förmår sig att foga sitt öde och bemästra detta av egen kraft att .

Billy

Semjase-Silver-Star-Center 11. November 2010, kl.19.19

Källa: figu.org